

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרָטִית לְךָ לְךָ ח' מַר-חֲשׂוֹן, ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁוּי

אֲתָמוּל בַּחֲמִישׁ לְמַדְנוּ עַל הַהִפְרָדָה בֵּין לוֹט וְאַבְרָם, עֲכָשׁוּ נִלְמַד כִּי צַד אַבְרָם מִצִּיל אֶת לוֹט מִהַמְלַחְמָה. מֶלֶךְ סְדוּם שָׂמַח מְאוֹד עַל כֶּךָ שֶׁנִּצַּל בְּסוּפוֹ שֶׁל דָּבָר, לָכֵן אָמַר לְאַבְרָם "תָּן לִי הַנֶּפֶשׁ וְהָרֶכֶשׁ קַח לְךָ" - תָּן לִי אֶת הָאֲנָשִׁים וְתִשְׁאִיר אֶצְלֶךָ אֶת כָּל הָרֶכֶשׁ. אָבֵל אַבְרָם אָמַר "לֹא אֶקַח מֵאוֹמָה מְחוּט וְעַד שְׂרוּף נֶעַל כְּדִי שֶׁלֹּא תוּכַל לֹמַר שֶׁאַתָּה הִעֲשֵׂרְתָּ אֶת אַבְרָם. ה' יַעֲשִׂיר אוֹתִי. אָבֵל אִם יֵשׁ מִי מִהַחִילִים שֶׁמִּעֲנִינִים לְקַחַת מִהָרֶכֶשׁ, הֵם יְכוּלִים כִּיּוֹן שֶׁהֵם לְחַמוּ בַּמְלַחְמָה.

אֲחֵר זֹאת, אַבְרָם חָשַׁשׁ, אוֹלִי מִכִּיּוֹן שֶׁה' עֲשָׂה לוֹ נֶס וְהוּא נִצַּח בַּמְלַחְמָה, ה' לֹא יִתֵּן לוֹ עוֹד דְּבָרִים שֶׁהוּא יִזְדַּקֵּק עֲבוּרָם לְנֶס- אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְיִלְדִים. ה' הִתְגַּלָּה אֶל אַבְרָם וְאָמַר לוֹ לֹא לְחָשַׁשׁ, הוּא יִקְבֹּל הַרְבֵּה שָׂכָר. אַבְרָם אָמַר לֵה' שֶׁהוּא מְאוֹד רוּצָה יֵלֵד. "יֵשׁ לִי תַלְמִיד וּמִשְׁרַת מְאוֹד נְאֻמָּן, אֲלִיעֶזֶר. אִם לֹא יִהְיֶה לִי יִלְדִים, הוּא יִירֶשׁ אֶת כָּל רְכוּשִׁי" אָמַר אַבְרָם, "אָבֵל הוּא אֵינְנוּ בְנִי". ה' אָמַר לְאַבְרָם שֶׁיְהִי לוֹ יִלְדִים.

ה' הוֹרָה לְאַבְרָם לְצַאת הַחוּצָה, לְהִסְתַּפֵּל בְּשָׁמַיִם וּלְנִסּוֹת לְמִנּוֹת אֶת הַכּוֹכָבִים. כֹּה יִהְיֶה זְרַעְךָ אָמַר לוֹ ה', לֹא תוּכַל אֶפְלוּ לְמִנּוֹת אוֹתָם.

אַבְרָם הָאָמִין שֶׁה' יִקְיֵם אֶת דְּבָרָיו. הוּא לֹא בִקֵּשׁ אֶפְלוּ סִימָן מֵה'!
הַבְּטָחוֹן שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ עוֹבֵר בִּירוּשָׁה בְּנִשְׁמָה שֶׁל כָּל יְהוּדִי!

תְּהִלִּים / יוֹם ח' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים מ"ד- מ"ח

בְּתִהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם, פְּרָק מ"ו, מְדַבֵּר עַל כֶּךָ שֶׁכַּאֲשֶׁר מְשִׁיחַ יָבוֹא, ה' יַעֲשֶׂה שֶׁלֹּא יִהְיֶה עוֹד מְלַחְמוֹת וְהָעוֹלָם כֻּלּוֹ יִהְיֶה שָׁקֵט וּבְשָׁלוֹם. "לָכֵן חֲזוּ מַפְעָלוֹת ה' אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאֶרֶץ. = ה' הִשְׁאִיר אֶת הָאֶרֶץ שִׁמְמָה מִמְלַחְמוֹת.

הָאֲדָמוּ"ר הִזְקֵן מִסְבִּיר בְּתוֹרָה אוֹר שֶׁאֵין מְדַבֵּר בָּאֵן רַק עַל מְלַחְמוֹת עִם חִילִים וְשׁוֹטְרִים, אֲלֵא מְדַבֵּר בָּאֵן גַּם עַל הַמְלַחְמָה שֶׁלָּנוּ בִּיצַר הָרַע.

בְּזִמְנֵנוּ צְרִיכִים כָּל הַעֵת לְהִלָּחֵם נֶגְדַּ הַיֶּצֶר הָרַע כְּדִי שֶׁנִּכְלַל לְקַיֵּם מִצְוֹת וּלְהִתְנַהֵג כְּפִי שֶׁה' לְמַד אוֹתָנוּ. בְּגִלְלָה שֶׁה' רוּצָה שֶׁנִּעֲבַד קֶשֶׁה כְּדִי לְהִיּוֹת יְהוּדִים טוֹבִים יוֹתֵר. אָבֵל כַּאֲשֶׁר מְשִׁיחַ יָבוֹא, נִנְחַח מִמְלַחְמָתָנוּ הַנִּצְחִית בִּיצַר, כְּמוֹ שֶׁנִּחְיָם בְּשִׁבְתָּ מִהָעֲבוּדָה הַקֶּשֶׁה שֶׁל כָּל הַשְּׁבוּעָה.

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ו (ח' מרחשון שנה פשוטה)

אתמול למדנו שבזהר, התורה מכנה "עץ הדעת טוב ורע". כיצד נתן לומר על איזשהו חלק בתורה שהוא רע? הסברנו שהתורה היא רק טוב אבל "מתלבשת" בלבושי העולם כדי שיהיה קל יותר לאנשים בעולם ללמד אותה. היות והגשמיות של העולם מערבת מטוב ורע, זה נראה לנו כך גם בתורה. (בהמשך נראה למה ה' עשה את זה בדרך כזו). היום האדמו"ר הזקן אומר לנו שלא נהיה מפתעים מכף שהתורה יכולה ללבוש כאלו לבושים – תחפושות, השכינה מתלבשת כך גם כן. גשמיות בעולם מערבת מטוב ורע, זה נקרא "קלפת נגה". (קליפה שיכולה להפוך לטוב או חס ושלום לרע). הטוב שנמצא בכל דבר זו השכינה.

השכינה נמצאת בגלות היות והיא נמצאת בעטיפת הקלפה. כשאנו לומדים תורה (שגם היא לבושה בעטיפת קלפת נגה בעולם) ומבינים מה טוב ומה רע, אנו לומדים כיצד להוציא את השכינה מהגלות. (בהמשך אנו נראה שאפילו רק ההבנה מה התורה אומרת, עוזרת להוציא את השכינה מהגלות).

היום יום / ח' חשון

תארו לעצמכם שקבלתם הודעה מיחדת שהרבי רוצה לדבר אתכם. כשאתם הולכים לרבי, הרבי מבקש מכם לעשות עבודה מיחדת. בטח שתהיו מאוד מאוד מרגשים לקיים בדיוק את בקשת הרבי, הלא כן?

זה מה שקורה בכל פעם שאנו מקימים מצוה! ה' מדבר אלינו ומבקש מאתנו לעשות לו טובה: לטול ידים, להתפלל, ללמד תורה. אפילו שאנחנו אנשים רגילים, אנחנו מאוד חשובים, היות ואנחנו עושים טוב רק בשביל ה'.

זו המשמעות של המילה מצוה - בארמית צוּתָא הכוונה חבור כשאנו מקימים מצוה אנו מתחברים לה' כמו אדם שהמלך מבקש ממנו לעשות לו טובה מיחדת.

החכמים אומרים "שכר מצוה מצוה" שהשכר של המצוה הוא המצוה! היות והשכר הגדול ביותר עבור קיום המצוה הוא ההרגשה המיחדת שאנו מרגישים שעשינו משהו מיחד לה' ועכשו אנו מחברים אליו - למצוה. --

ספר המצוות / מצות עשה קכ"א, קכ"ג, לא תעשה רי"א, רי"ב

המצוות אותן לומדים היום הן אודות השארת חלקים מהשדות למען העניים. לכל נושא יש מצות עשה ומצות לא תעשה. ה' רוצה שנקבל תוספת שכר. אם מקימים את המצוה זוכים לשתי מצוות. לקט:

1. **מצות עשה קכ"א** - אם נשרו מספר שבולים על האדמה באשר אוספים את התבואה, יש להשאיר אותם עבור העניים.
2. **מצות לא תעשה רי"א** - אסור לקחת את השיבולים שנפלו לקט. עוללות
3. **מצות עשה קכ"ג** - אם מוצאים אשכולות ענבים (שיש בהם פחות ענבים מהרגיל) יש להשאיר אותם על העץ לעניים.
4. **מצות לא תעשה רי"ב** - אסור לקחת את העוללות (אשכולות עם פחות ענבים).

רַמְבַּ"ם / הַלְכוֹת מִתְנוֹת עֲנִיִּים פְּרָקִים ב', ג' ד'

בְּרַמְבַּ"ם הַיּוֹם לּוֹמְדִים עַל מִצְוָה פְּאָה וְגַם עַל הַמִּצְוָה מִתּוֹךְ סֵפֶר הַמִּצְוֹת שֶׁל הַיּוֹם. שְׁנֵי הַפְּרָקִים הָרִאשׁוֹנִים הַיּוֹם הֵם עַל מִצְוָה פְּאָה, וְאֵז לּוֹמְדִים עַל לֶקֶט, פֶּרֶט וְעוֹלָלוֹת בְּפֶרֶק הָאֲחֵרוֹן. מִחַר בְּעֶזְרַת ה' נִלְמַד עַל שְׂכָחָה, זֶה יְהִי הַחֶלֶק הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַהֲלָכוֹת עַל מַה שְּׁמוֹתֵירִים בְּשָׂדֵה עֵבוֹר הָעֲנִיִּים. וְאֵז נִתְחִיל לְלַמֵּד עַל מַעֲשֵׂר וְצִדְקָה.

פְּרָק ב' - פְּאָה הַכּוֹנֵה לְהִשְׁאִיר פְּנֵה בְּשָׂדֵה לְמַעַן הָעֲנִיִּים. שָׂדֵה כָּלוּל מִחֲמִשָּׁה דְבָרִים עַל מְנַת שְׂיוּכַל לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה.

1. הַשָּׂדֵה צָרִיךְ לְהִיֹּת שָׂדֵה שֶׁל מְזוֹן (לֹא כֶּתֶנָה לְמַשָּׁל).
2. הַשָּׂדֵה צָרִיךְ לְצֻמַח מִתּוֹךְ הָאֲדָמָה (לֹא כֶּמוֹ פְּטָרִיּוֹת)
3. הַשָּׂדֵה צָרִיךְ לְהִיֹּת שְׂמוּר (לְהִרְאוֹת שֶׁשִּׁיךְ לְמִישֵׁהוּ וְאִינוֹ הֶפְקָר)
4. הַשָּׂדֵה צָרִיךְ לְהִבְשִׁיל בְּזֶמַן (לֹא כֶּמוֹ תְּאֵנִים שְׂמִבְשִׁילוֹת בְּזִמְנִים שׁוֹנִים).
5. צָרִיךְ לְהִיֹּת מְשֻׁהוּ שְׁנֵתָן לְאַחֲסוֹן לְטוֹחַ אַרוֹךְ אוֹ לִיבֵשׁ וְאֵז לְאַחֲסוֹן (שֶׁלֹּא כֶּמוֹ מְרִבִּית הַיִּרְקוֹת).

פְּרָק ג' - לּוֹמְדִים אִיךְ לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה שֶׁל פְּאָה בְּמִקְרָיִם מְרֻכְבִּים. לְמַשָּׁל אִיךְ מְקַיְמִים אֶת הַמִּצְוָה אִם הַשָּׂדֵה שְׂיֻכַת לְכַמָּה אֲנָשִׁים.

פְּרָק ד' - בְּאֶשֶׁר נּוֹפְלִים 1-2 שְׂבָלִים בְּעֵת הַקְּצִיר, הֵם שְׂיֻכִים לְעֲנִיִּים וּמִצְוָה זֹו נִקְרָאת לֶקֶט. אֲבָל אִם הֵם נּוֹפְלִים בְּגִלְל שֶׁהָאֲדָם הַמְּלַקֵּט נִפְצַע, הֵם לֹא שְׂיֻכִים לְעֲנִיִּים. לּוֹמְדִים מַה קּוֹרָה אִם לֶקֶט מִתְעַרְבֵב עִם תְּבוּאָה רְגִילָה.

פֶּרֶט הַכּוֹנֵה עֵנֵב אוֹ שְׁנַיִם שְׁנוֹפְלִים מִהָאֲשָׁכּוֹל כְּאֶשֶׁר בּוֹצְרִים אֶת הַגִּפְנִים. הֵם שְׂיֻכִים לְעֲנִיִּים. אֲסוּר לְשִׁים סַל מִתַּחַת לְעֵצִים בְּכֶרֶם כְּדִי לְתַפּוֹס אֶת הָעֲנָבִים הַנוֹפְלִים, כִּיֹּן שְׂאֵז גּוֹזְלִים מִהָעֲנִיִּים.

לּוֹמְדִים עַל עוֹלָלוֹת - הַרְמַבַּ"ם אוֹמֵר שֶׁהֵם נִקְרָאִים עוֹלָלוֹת מִלְשׁוֹן עוֹלָל - תִּינוּק - וְהָעֲנָבִים הָאֵלֶּה הֵם עֲדִין כֶּמוֹ תִּינוּקוֹת, הֵיּוֹת וְלֹא צְמָחוּ כְּרֵאוֹי לְאֲשָׁכּוֹלוֹת עֲנָבִים גְּדוֹלִים. גַּם אוֹתָם מְשֻׁאִירִים לְעֲנִיִּים, אֲפִלוּ אִם כָּל הַכֶּרֶם מְלֵא בְּכֹאֵלוֹ אֲשָׁכּוֹלוֹת.

דְּרָכֵי הַחֲסִידוֹת / לֶךְ לֶךְ

שְׁמָה שֶׁל הַפְּרָשָׁה לֶךְ לֶךְ מוֹרָה עַל עֲנִין שֶׁל הַלִּיכָה. בְּפֶרֶשָׁה לּוֹמְדִים שְׂאֲבָרָהּם אֲבִינוֹ הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה אֶת מַה שֶׁה' מְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ, הוּא מִתְקַרֵּב פִּיזִית, בְּגִשְׂמִיּוֹת, לְמִקּוֹם אֵלָיו ה' רָצָה שְׂיֻגִיעַ וּמִתְקַרֵּב בְּרוּחָנִיּוֹת לֵה'.

אוּלָּם יֵשׁ חֲלָקִים בְּפֶרֶשָׁה בְּהֵם לֹא נִרְאָה שְׂאֲבָרָהּם מִתְקַדָּם קְדִימָה. כְּאֶשֶׁר אֲבָרָהּם הִגִּיעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ רַעַב בְּאַרְץ וְעָלְיוֹ לְעִזּוֹב אֶת הָאֲרֶץ וְלָרֶדֶת לְמִצְרַיִם. שָׁם, שָׂרָה נִלְקַחַת לְאַרְמוֹן פְּרַעֲוִה. הָאֵם זֶה נִשְׁמַע כֶּמוֹ עֲלִיָּה בְּקִדְשָׁה אוֹ שְׂמָא דְּוִקָא יְרִידָה?

הָאָמֶת הִיא שֶׁהַכֹּל חֶלֶק מִ"לֶךְ לֶךְ" - הַתְּקַדְמוֹת. הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ שֶׁהִתְרַחְשׁוּ הֵם חֶלֶק מִהַנְּסִיוֹנוֹת שֶׁל אֲבָרָהּם אֲבִינוֹ. כְּאֶשֶׁר אֲבָרָהּם עָמַד בְּכָל אֶחָד מִהַנְּסִיוֹנוֹת, הוּא נַעֲשֶׂה קְרוֹב יוֹתֵר לֵה'. לְכֹן אֲפִילוּ הַדְּבָרִים שְׁנִרְאִים יְרִידָה, הֵם חֶלֶק מִהָעֲלִיָּה.

כִּךְ הוּא בְּנוֹגֵעַ לְגָלוֹת וּגְאָלָה. מְנַסִּים לְעֵלוֹת קְדִימָה לְקִרְאָת הַגְּאֻלָּה אֲבָל יֵשׁ דְּבָרִים רַבִּים שְׂמִתְרַחֲשִׁים בְּגָלוֹת שְׁנִרְאִים כְּאֵלוֹ מְרַחֲקִים אוֹתָנוּ מִמְּשִׁיחַ חַס וְשְׁלוֹם. בְּמִקּוֹם שֶׁהַדְּבָרִים יִשְׁתַּפְּרוּ, נִרְאָה שֶׁרַק נַעֲשֶׂה רַע יוֹתֵר. אֲבָל בְּדִיוֹק כֶּמוֹ בְּפֶרֶשׁת לֶךְ לֶךְ הִרְיָדוֹת הָאֵלוֹ הֵם חֶלֶק מִהָעֲלִיָּה. הַחֲלָקִים הִירוּדִים שֶׁל הַגָּלוֹת מְקַרְבִּים אוֹתָנוּ לְעֲלִיָּה בְּבִיאת הַמְּשִׁיחַ. אֲמָנָם לֹא תָמִיד חָשִׁים זֹאת, אֲבָל הָאָמֶת הִיא

שהגלות עצמה היא זו שמביאה את הגאולה.
(ראה ליקוטי שיחות חלק ה' פרשת לך לך)